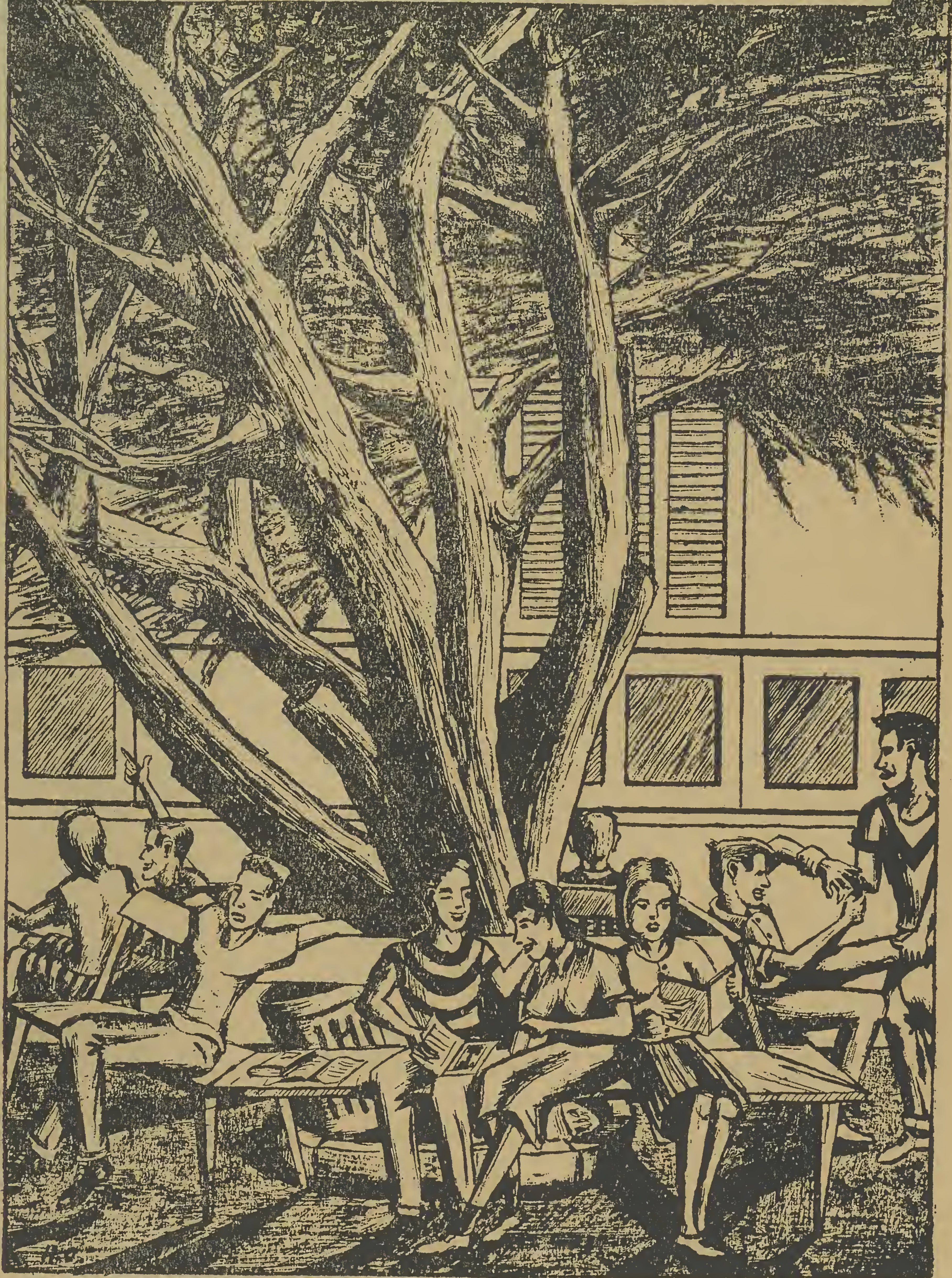
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

VIJFDE JAARGANG

MAART 1968 NUMMER 7

Beste abonnees,

Allereerst vragen we jullie aandacht voor een bescheiden artikeltje over het hoofd van La Salle College. Het past wel bij de bescheiden frère Arnold, dat we er geen kolossaal feest van gemaakt hebben, maar leraren en leerlingen hebben hem toch aardig verrast met zijn koperen feest, waar hij zelf helemaal niet aan gedacht had.

Dat meningen verschillen kun je zien aan de twee opstelletjes over ons schoolblad. Welke mening delen jullie? Maar ophouden met dat tijdverknoeien of doorgaan met een leuk blad te verzorgen? We maken in ieder geval de jaargang af!
Daarvoor rekenen we weer op jullie steun. April is een korte maand met een korte vakantie erin. Lever je kopij nog in vóór de vrije dagen beginnen?
En aan alle mulokandidaten: ontzettend veel sukses op 4,5,8 en 9 april bij het schriftelijk. We duimen voor jullie.

Redaktie

FRERE ARNOLD 12½ JAAR HOOFD

Op 27 september 1955 werd fr. Arnold hoofd van het het St. Dominicus College - kopklassen. Hij volgde fr. Vincentius op die naar Nederland werd geroepen om Provinciaal te worden van alle Nederlandse frères.

Fr. Arnold was toen al bijna tien jaar op Aruba en had al die tijd aan de kopklassen les gegeven. Hij was zo'n officieus hoofd geweest van de h.b.s.-klassen die toen verbonden waren aan onze school en wel van 1949 tot 1959. Daar was hij ook de man voor: met zijn m.o. Engels, m.o. wiskunde, en l.o. Frans (zijn m.o.Esperanto rekenen we maar niet mee) was en is hij de knapste leraar aan La Salle.

Vanaf het begin werkte hij hard voor de school en vooral voor de leerlingen; nieuwe bezems vegen schoon. Maar zijn ijver en zorg zijn nooit minder geworden. Dat merken we elke dag.

Hij heeft een geweldige interesse voor alle jongens. Met zijn fabelachtig geheugen onthoudt hij ontzettend veel namen en gezichten. Geslaagden van 1947 hebben even erg zijn belangstelling als die van 1968 straks. Van heel velen weet hij nog wat ze "waard" waren op school. Haal niets verkeerds uit op school, want fr. Arnold weet het over 50 jaar nog. Ook het goede onthoudt hij! En wat er met de leerlingen gebeurt na het verlaten van de school, dat blijft hem voortdurend interesseren.

In die twaalf en een half jaar heeft fr. Arnold 466 kandidaten zien slagen voor het mulo-diploma. En natuurlijk ook een heleboel jongens zien weggaan zonder zo'n kostbaar documentje. Voor elk van hen stond hij klaar om te helpen met verdere studie of het zoeken naar werk.

We tellen nu op onze school 425 leerlingen. Het hoofd kent hen stuk voor stuk. Van velen weet hij meer dan de jongens zelf denken. Hij heeft misschien hun vader of grotere broers in de klas gehad. En wat hij dan ook zeker weet: wie waren de uitblinkers in wiskunde. Maar dat vak is toch niet het enige waar hij naar kijkt om te weten wat een leerling voor het leven waard is. Maar de meoite en extra-lessen die hij gegeven heeft om iemand een lijn middendoor te laten delen ziet hij graag beloond met een voldoende op het examen.

Wat hij hiet liefst zou willen geven? ESPERANTO. Al voor hij in 1931 zijn onderwijzersdiploma haalde, was zijn vurigste wens dat deze taal van dr. Zamenhof DE wereldtaal zou worden. Dat ziet hij als een ideaal om ook wereldvrede te kunnen hebben. Stel je eens voor dat alle mensen zonder moeite elkaar zouden kunnen verstaan. Dat zou heel wat verkeerd begrijpen uit de werdld helpen. Als hij straks zijn verdiend pensioen gaat krijgen (voorzichtig begint hij daar al aan te denken), dan zal hij zich gelukkig voelen als hij Esperanto kan propageren. Geloof maar gerust dat de boekenbonnen die leraren en leerlingen hem cadeau hebben gedaan, aan Esperantoboeken besteed zullen worden.

De kalme viering op school van zijn koperen hoofdschap, is door leerlingen en leraren leuk geheim [illegible] gehouden, zodat het voor fr. Arnold een prettige verrassing is geweest. De kleine huldiging met bloemen, sigaren en boekenbonnen heeft hij wel verdiend. Wij kunnen iemand die zich dagelijks zo inspant voor onze school zeker nooit genoeg bedanken. Fr. Arnold verdient onze dankbaarheid bovenmate. Hij moet nog maar niet denken aan zijn pensioen en nog lang [illegible], voor de Arubaanse jeugd blijven werken.

DE JEUGD VAN TEGENWOORDIG

Die hevige kriebel in je kuiten als ouderen telkens weer verontwaardigd spreken of schrijven over "de jeugd van tegenwoordig", kán ik me levendig indenken. Ik zie die kuiten van je kriebelen, wil je dat wel geloven?

Als we ons afvragen: hoe was dat 50 jaar geleden....? of 100 jaar of 125 jaar geleden? Wel, toen spraken of schreven de toenmalige ouderen ook heel verontwaardigd over "die jeügd van tegenwoordig"... De jongemensen van 50 jaar geleden zijn de huidige grootvaders en grootmoeders en de jongens en meisjes van 25 jaar geleden, dat zijn de huidige ouders, die nu zelf zo schuddebollen.

Dat is dus allemaal een beetje om te lachen en tevens om te huilen, maar met die opmerking is de zaak niet afgedaan. Wanneer we het over de"jeugd" hebben, dan bedoelen we in hoofdzaak de jeugd van ongeveer tien tot twintig jaar. Zoals in alle eeuwen, voltrekken zich in deze jaren grote geestelijke en lichamelijke veranderingen. Een jongen die vroeger openhartig met zijn ouders over allerlei dingen praatte, zal,helaas vaak, over dat nieuwe in zijn leven, zijn verhevigde belangstelling voor meisjes, de vuilbekkerij van schoolvrienden, enz. niet met zijn vader durven of willen praten. Daarover praat hij óf met niemand, óf met zijn vrienden. Daaruit volgt, dat het voor de ouderen moeilijk is om te weten en te begrijpen, wat er in de harten en hoofden der jongeren omgaat.

Een grote fout van vele ouders is, dat ze hun kinderen graag veel te lang als onmondige, hulpbehoevende, onnozele kindertjes blijven beschouwen. Ze klagen over de oppervlakkigheid van de hedendaagse jeugd, de losbandigheid, komen met het scheldwoord "nozem" en zo maar voort. En dan nog beweren, dat deze ouderen een jaar of 25 geleden net zo waren als "wij" jongeren-van-vandaag??!!

Er zijn wat uiterlijke verschillen. De meisjes van nu zijn niet meer de wat plompe, nogal verlegen "bakvissen", die 25 jaar geleden door ons werden nagekeken. De dikke sokken en zware handschoenen van de meisjes hebben plaats gemaakt voor ladderende nylons, sierlijke of potsierlijke schoenen en de plusfour van de jongens voor keurige herenpantalons of spijkerbroeken.

Er zijn bromfietsen, scooters en televisietoestellen gekomen. Maar de jeugd is weinig veranderd, hoogstens wat braver geworden, dank zij de welvaart.

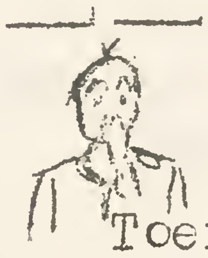
Je moet niet kijken naar dat handjevol nozems en gillende kantoormeisjes, die de boel wel eens op stelten zetten, want deze jeugd maakt maar een héél klein percentage uit van het totaal.

Ik hoop nu maar dat er wederzijds begrio mag ontstaan.

N.N.

''

EEN PAAR DAGEN ZIEK TE BED

Toen ik vorige maandag thuiskwam uit school, ging ik eerst mijn huiswerk maken. Het was niet veel. Ik kon al gauw gaan voetballen.

Ik hoestte een beetje, maar daar had ik al niet meer aan gedacht. 's Avonds toen ik terugkwam, ging ik douchen en daarna bij de televisie zitten. Maar ik kon er niet eens naar kijken, want ik kreeg hoofdpijn. Het beste wat ik toen doen kon, was naar bed gaan.

De volgende dag hoefde ik niet naar school, want ik was echt ziek. Om tien uur ging ik naar de dokter. Daar hield ik niet van. Ik kreeg drie flesjes medicijnen en de boodschap dat iktenminste vier of vijf dagen in bed moest blijven. Met dat laatste was ik in de wolken. Stel je eens voor: lekker te bed

en nog wel vier of vijf dagen. Dat is fijn!

Toen ik thuis kwam, at ik en... ging meteen in bed. Ik viel nog meteen in slaap ook. Die dag was gauw voorbij.

De volgende dag stond ik vroeg op, dronk mijn glas melk en wilde naar buiten gaan, maar dat was niet waar. Moeder waarschuwde me, dat als ik naar buiten ging, dat ik ook naar school moest. Dus ging ik maar weer te bed. Ik nam een boek en lag te lezen. Om twaalf uur stond ik op en ging eten. Daarna weer lezen. Ik had een prinsenleventje.

Bijna de hele dag lezen, om twaalf uur en om vier wat eten en de rest van de dag uitrusten. Beter kun je het niet krijgen! Ik werd zo goed behandeld, dat ik me ervoor begon te schamen.

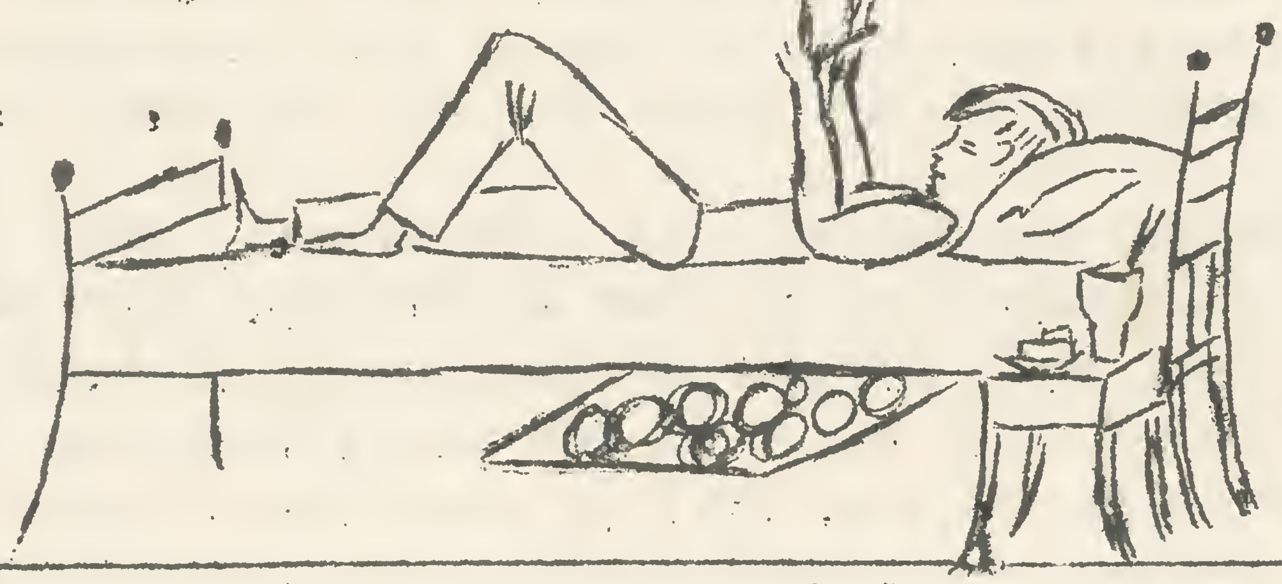
De volgende dag was het weer hetzelfde liedje. De hele dag lezen, eten, drinken en slapen....

In het begin vond ik het heerlijk thuis te blijven, maar de derde dag begon het al saai te worden. Dag in, dag uit, dezelfde dingen doen is niet prettig. Dan wilde ik toch liever maar weer naar school.

Ik wilde naar buiten om met mijn vrienden te spelen. Nu begon ik te denken dat het toch niet prettig was, de hele dag thuis te moeten hangen. De laatste twee dagen gingen heel langzaam voorbij.

Eindelijk mocht ik weer naar school. Ik lachte in mijn vuistje. Weer buiten, weer vrij...... maar ook weer veel huiswerk en niet veel tijd om te spelen. Daar had ik niet aan gedacht.

L.S.C. M.M. 9c

ENKELE GEGEVENS OVER HET DOMINICUSCOLLEGE/LA SALLE COLLEGE

in de jaren dat fr. Arnold hoofd

aantal leerlingen

september	1955	273	plus 46 op de h.b.s.klassen
	1956	290	plus 60
	1957	315	plus 65
	1958	354	plus 94
	1959	360	
	1960	349	
	1961	316	
	1962	322	
	1963	331	
	1964	375	
	1965	405	
	1966	404	
	1967	425	

geslaagden voor het mulodiploma:

in 1956	-	29
in 1957	-	23
in 1958	-	22
in 1959	-	30
in 1960	-	38
in 1961	-	28
in 1962	-	44
in 1963	-	39
in 1964	-	49
in 1965	-	52
in 1966	-	52
in 1967	-	60
in 1968	-	??
dat is in 12 jaar:		466

KINDEREN

Als een kind bij zijn vader of moeder is, voelt het zich blij en gelukkig. Waarom dan toch? Wel, omdat het zich daar veilig voelt. En er is niets of niemand die dit kind zou kunnen overtuigen dat hij een veiliger plaats weet waar niemand je kwaad kan doen.

Alle mensen zijn eens kind geweest. Er is niemand groot geboren. Ik ben een teenager. O.K. Soms denk je bij je zelf: ik ben geen kind meer; ik ben groot en sterk. Maar daar bega je een fout. Want zolang je nog onder je ouders bent, thuis, word je als kind beschouwd.

Soms denk je: was ik maar nooit op de wereld gekomen. Dan hoefde ik niemand kwaad op mij te laten worden.
Als je ziet wat er om je heen gebeurt, dan denk je: ik ben toch de enige niet, die verdrietig kan zijn.

Sommige ouders hebben thuis ruzie met elkaar. Ze trekken zich er niets van aan wat ze tegen elkaar zeggen terwijl hun kinderen erbij staan. Het kind dat alles hoort, begint dan te twijfelen aan het respect dat het voor vader en moeder moet hebben. Dit kind meent dan het recht te hebben om op te staan en tegen te spreken. Want als dat niet gebeurt wordt alles nog veel erger.

Een kind heeft een vader en moeder nodig om het de weg door dit moeilijke leven te wijzen, en om het voor de vele gevaren die er zijn te behoeden. Maar als er telkens ruzie is tussen de ouders van zo'n kind, dan moet het wel de verkeerde kant uitgaan

Een kind, dat pijn of verdriet heeft, roept altijd om moeder. En daar is ze toch ook voor. Ze is toch jouw moeder. Maar als je geen moeder hebt, om wie moet je dan roepen?

Je vader heeft nooit tijd. Hij heeft het altijd te druk met zijn eigen zaken. En daardoor zie je dat een kind zonder moeder anders is, dan een die wel een vader en een moeder heeft gekend.

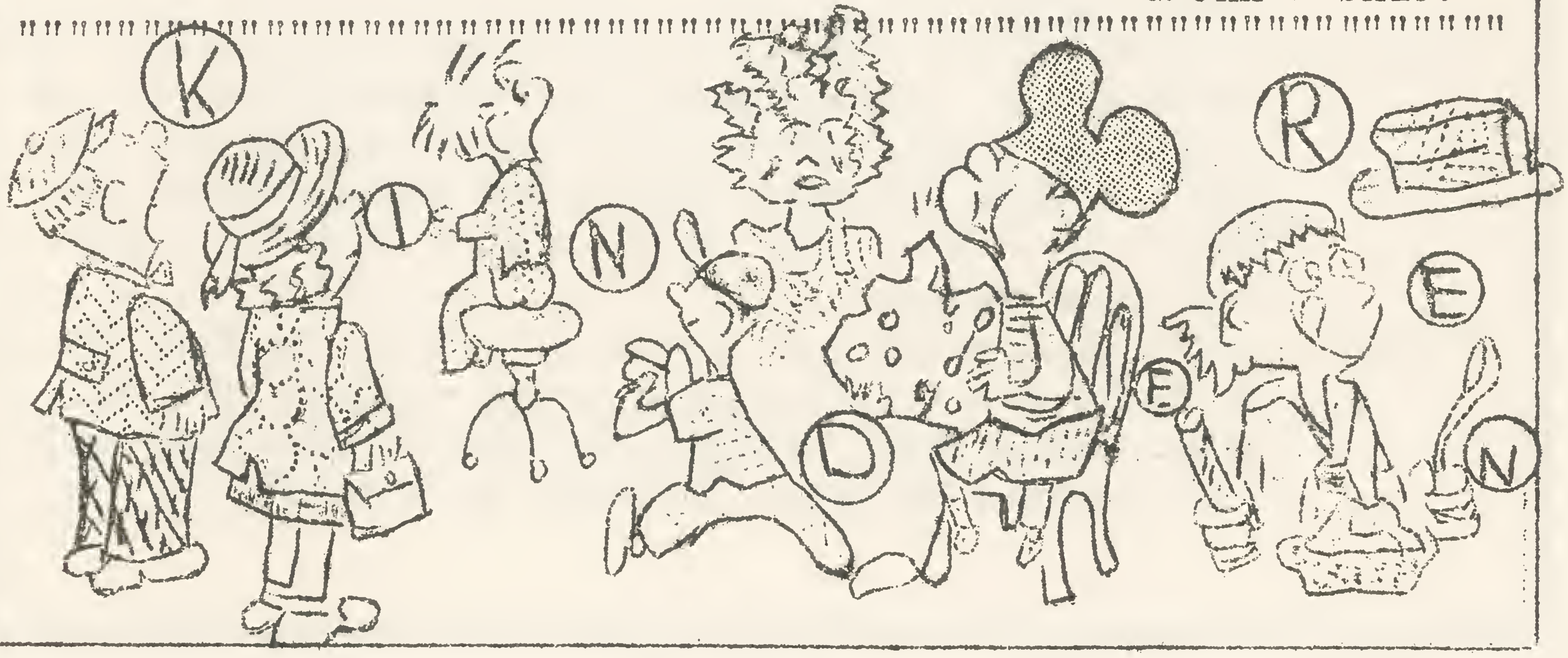
Zijn vader en moeder om een of andere reden gescheiden, en het kind hoorde en zag wat er gebeurde, dan zal dit in opstand komen tegen alle andere mensen. Dit komt omdat het het verdriet en het leed in zich heeft van het gebeurde en daarom zal het iedereen die in zijn leven wil komen afstoten.

In de Bijbel staat geschreven: eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het Koninkrijk des Herren..... Kan dit eren altijd maar doorgaan?

Kinderen in de leeftijd van 14 tot 18 jaar kun je niet meer zo maar onderrichten. Ze weten dan alles zelf beter. En kinderen die zoveel verdriet gekend hebben, toen ze klein waren, worden straks ook vader en moeder. Door de opvoeding die zij gekregen hebben, gaan ze misschien later ook zo doen. En hun kinderen zouden ook als zij zelf kunnen opgroeien. Dat wordt dan in elke generatie slechter.....

Hoe voornaam is het dan niet, dat er goede ouders zijn. Als iedereen maar zijn verantwoordelijkheid besefte.

Glenn Bosnie.

Journaal M.C.

26 febr.: Carnavalsvrij. Iedereen blijft heerlijk nog wat nafeesten, om morgen weer dat o zo lieve gebouw tegemoet te treden

27 febr.: Met frisse moed weer naar school. Nu is het voornaamste vooruitzicht: het paasrapport! Dus hard aan de slag, meisjes.
Hé, waar os meneer Hollander? Heeft ie al genoeg van ons? Gauw uw zetel weer innemen meneer; we kunnen in deze tijd geen enkele leerkracht missen!!

28 febr.: Meneer Hollander is er nog niet. Onze smeekhede zal hem nog niet bereikt hebben.
Wat is dat? 's Middags laat ook mevr. Lopez Henriquez ons in de steek. Weer een smeekbede!
Vandaag worden de 2e en 3e klassers verrast met het nieuws dat ze in de komende volleycompetitie mee mogen doen. Natuurlijk sprongen ze huizenhoog (in dit geval scholenhoog)

29 febr.: Met hun onschuldigste gezichten treden de twee afwezigen de klassen langs. Gelukkig, ze hebben ons smeken gehoord.

1 maart: 's Morgens staan de 3e en 4e klassers in de hal. De traditionele bijeenkomst op de eerste vrijdagen. We zongen en baden. Ook wees de zuster er ons op, dat ons een zeer gewichtig papier te wachten staat met Pasen. En dat er heel mooie punten op moeten prijken, want anders.....

4 maart: Met bewonderende ogen lopen de meisjes de trap op. Er hangt een splinternieuw groen gordijn voor het raam. Jammer voor degenen die altijd even naar buiten gluurden om naar "het weer te kijken".

5 maart: Onze bekende redaktiejonkies sjouwen onze trap op met de langverwachte groene boekjes. Gelukkig werden ze gauw uitgedeeld en hoefden we ons niet te branden (we zaten op hete kolen).
Wat een schrik: er zaten een paar B.d.K.'s met blanco bladzijden bij. Gauw veranderen! Alles kwam toch in orde. (zucht!!)

6 maart: In de gymzaal wordt elke dag hard gevolleyd om bij de competitie toch vooral met goede sterren op het toneel te verschijnen. De sterretjes worden hard onder handen genomen door een paar sterren uit de 4e klassen.

11 maart: Meneer Ostendorf en Meneer Vermij ijsberen al van vroeg over de gangen om het zo te regelen dat vooral âlle klassen de pas gearriveerde films te zien zullen krijgen! Het waren: "Staal aan zee" en "Holland to-day". Belangrijk! Bijna elke klas kreeg het te zien.

12 maart: De film draait nog en de overgeslagen stunperds mogen er vandaag naar toe. Sommigen hebben het gisteren al gezien, maar ze huppelden voor de gezelligheid nog maar eens mee. Hoe meer zielen....enz.!

13 maart: De filmperiode is nu weer voorbij en wij worden eraan herinnerd, dat er geen grappen meer te maken zijn en dat we ons nu met al onze kennis op de vakken moeten werpen. De gevreesde Centrale Proefwerken komen langzaam maar zeker nader.

15 maart: 's Morgens vroeg loopt zuster Hélène over de speelplaats om al de meisjes van 1a bij elkaar te scharrelen, want er staat hun een vrije dag te wachten.
De "pata-pata" heeft zich van meneer Kopijn meester gemaakt! Niet teveel dansen meneer! We wachten op u.

^^^

Luchtmachtsoldaat tegen officier: "Onze anti-raket-raket heeft zichzelf zojuist neergeschoten, kapitein."

JOURNAAL

De Centrale proefwerken staan voor de deur. En dat betekent dat er hard gewerkt moet worden om die tot een goed einde te brengen. Er gebeurt dus "niets" op school. Iedereen is present, want die laatste repetities wil niemand missen.
De tiende klassen doen niet mee. Maar dat wil niet zeggen dat zij het zo gemakkelijk hebben: zij krijgen schriftelijk examen op het eind van dit trimester. En... wil je lekkere vruchten eten, dan moet je de boom voldoende water en vitaminen geven. Kop op, jongens.

11 maart: De zuidkant van onze school (bij de w.c.'s) oefent een grote aantrekkingskracht uit op een aantal jongens van 10 en 9, die zich officieel aan de noordkant moeten bevinden. Fr. Arnold is dan telkens weer zo goed hen eraan te herinneren.

12 maart:
13
14
15
De centrale proefwerken waren helemaal niet voor de poes, dat kon je wel merken als het pauze was. Iedereen praatte honderd-uit over zijn werk en de fouten die hij had laten zitten.
De 9e klassers vonden het Spaans wel een beetje al te hard. Meneer Rosenstand, u bent wel goed voor een eindexamenklas Spaans, maar spaar ons toch tot we daar zijn.

22 maart: Frère Arnold is bijna twaalf en een half jaar hoofd op onze school, en dat laten we niet ongemerkt voorbijgaan. Gezamenlijk wordt er een aktie op touw gezet. Het begint natuurlijk met het inzamelen van geld. En wel zo dat de feesteling er niks van merkt.

Natuurlijk kan een hoofd niet bij alle leerlingen even geliefd zijn; maar er werd toch een mooi bedrag bijeen gebracht. De meesten toonden hun goed hart.

27 maart: De dag van fr. Arnold is er. Een receptie staat niet op het programma en daarom verdringen de leerlingen zich al vóór school om de "good old man" geluk te wensen.
Om tien uur was het verzamelen op de speelplaats. Speeches, een kistje sigaren en cadeaubonnen. De bloemen bleven natuurlijk ook niet achterwege op deze dag. Ze kwamen van vele kanten.
's Middags genoten we van een fantastische film in het De Veer theater.
Fr. Arnold, als ik dit in het ESPERANTO kon zeggen dan had ik het zeker gedaan: Hartelijk gefeliciteerd, namens de hele redaktie.

29 maart: Meneer Zonjee vertrok naar de overkant (Venezuela) om de bridgekleuren van Aruba hoog te houden. Wie weet, als hij terugkomt, spreekt hij alleen maar Spaans.
En 9d boft er maar mee. Meneer Zonjee wil nooit ziek worden, en nou hebben ze toch een buitenkansje. En maandag is onze meneer nog niet terug...

~,~

Om in Rusland benzine te kopen moet u eerst naar een regeringsbureau om een couponboekje te halen; vervolgens gaat u naar een benzinestation dat staatseigendom is. Daar maakt u een schatting hoeveel benzine u nodig hebt, geeft de bonnetjes aan de bediende - en vult dan zelf uw tank.

ONS SCHOOLBLAD

We hebben op school een krant die "Bao di Kwihi" heet. Die naam past wel op de voorpagina, want er staat een kwihiboom en onder die kwihiboom zitten een paar jongens en meisjes.

Toch vónd ik die krant niets waard. Ik vind Bao di Kwihi een saaie krant, wat ze erin schrijven zijn allemaal maar kletspraatjes. Soms staan er verhalen in, die niet goed zijn voor grote jongens en meisjes. Die verhalen zijn bestemd voor kleine kinderen. Het lijken net sprookjes. Alles wat ze erin schrijven zijn altijd verhalen over een gekke toekomst of bijna altijd een droom.

Volgens mij moeten ze spannende verhalen of vervolgverhalen erin zetten.

De grapjes die erin staan zijn ook niets waard. Degenen die de grapjes erin zetten denken dat de lezers er heel veel om moeten lachen.

Vinden de redaktieleden en hun leider zelf niet dat Bao di Kwihi niets waard is? Waarom besteden ze hun tijd aan zo'n onnozele krant?

Ik abonneerde me maar één jaar op die krant. Volgens mij zetten meestal de meisjes van het Maria College die kletspraatjes erin.

Er moeten nieuwe redaktieleden en een nieuwe leider komen.

De beste pagina's die in Bao di Kwihi staan zijn ten eerste: de laatste bladzijde; die is het interessantst, want daar staan altijd puzzels (ik houd van puzzels).
Ten tweede: de pagina's waar tophits staan. Maar soms staan er liedjes bij die geen tophit meer zijn.

De hele rest van die krant moet weggegooid worden, die deugt voor niets.

Ik zou de meningen van de leraren wel eens willen weten. Voor mij deugt die krant niet.

En dit was mijn opinie over onze schoolkrant.

D.T.

(Centraal-proefwerk-opstel-1.s.c.)

ONS SCHOOLBLAD

Wij hebben een schoolblad, dat Bao di Kwihi heet. Daarin werken we samen met de jongens van La Salle College. Het is een erg leuk blad. Als je in je vrije tijd erin zit te bladeren kun je je echt amuseren. Ik lees het altijd van a tot z.

Op de eerste bladzijde is de redaktie aan het woord. Dan volgen artikelen van jongens en meisjes. Soms ook van leraren of leraressen, maar niet elke keer. Die opstellen zijn dikwijls heel leerzaam. Zo heeft er een heleboel ingestaan over gemengde scholen. Iedereen kon daar gewoon over schrijven wat hij of zij ervan dacht. De jongens en meisjes schijnen het wel te willen dat de scholen gemengd worden. Maar als de hoofden van scholen niet willen, gaat dat feest voorlopig nog niet door.

Dan komen de journaals van Maria en La Salle College. Die zijn meestal heel leuk geschreven. Wat er gebeurd is, weten we dikwijls zelf wel, maar het is toch grappig om dat nog eens na te lezen. Zo komen we ook heel wat te weten van elkaars scholen. Als je zo somsper ongeluk de bijnaam van een leraar tegenkomt, kun je over de vloer tollen van het lachen.

Daarachter komen nog meer opstellen die ingestuurd zijn. Dikwijls korte, grappige verhalen. Ik geloof als je ze goed leest dat je er nog heel wat van kunt leren om zelf ook goede opstellen te leren schrijven.

En dan komt onze tienerrubriek met de tophits van de maand. Dat moeten ze nooit overslaan. En op de laatste pagina vind je een kruiswoordpuzzel of een song Quizz. Daar zijn leuke prijsjes mee te winnen, maar ik heb nog nooit geluk gehad.

Als je dan nog ziet hoe de redaktieleden hun best gedaan hebben om hier en daar een leuke tekening te zetten, dan begrijp ik wel dat zij er heel veel moeite voor hebben moeten doen.

Wij zijn trots op ons tijdschrift. We hopen dat de redaktieleden hun best blijven doen om het steeds beter te doen worden.

V.K.

WAT IK MEEMAAKTE......

TOEN HIJ ME IN DE STEEK LIET .....

We liepen in de regen, gearms, Carlos en ik. Ik peinsde nog over Ludivik. Hij liet me in de steek voor een meisje, dat misschien maar een dubbeltje, nee minder, waard was. Hij, hij... werd verliefd op haar zwarte ogen.

We hadden het zo goed samen, en nu is hij er vandoor gegaan met die... die... bah. Ik schudde die nare gedachte van me af. Carlos keek me van opzij aan. "Cividrech, zit je weer aan die stommeling te denken? Wat je allemaal doorstaan hebt, is hij niet waard. Geen jongen is dat waard. Vergeet hem Civi, asjeblief."

Ik glimlachte hem toe. "Dank je Carlos; ik... ik kan het niet helpen. Ze hebben me ervoor gewaarschuwd, en toch....." Zwijgend liepen we verder. Zonder doel. Opeens werd Carlos' omarming steviger. Ik keek hem aan en volgde zijn blik.... Daar kwamen ze aan: Ludivik en die.... die....

Ze liepen luidruchtig te praten en te babbelen. Hij fluisterde haar iets in het oor. Ze brulden het uit. Carlos zei tegen mij: "Civi, je moet niet bang zijn. Hij is het zeker niet waard." Alsof we al goeie dikke vrienden waren, legde ik mijn arm ook om Carlos heen, net zoals een verloofd paartje het zou doen.

Carlos fluisterde me iets in, ik deed alsof het heel leuk was en lachte met geveinsd plezier. Toen keek Ludivik om. Tasania ook. Hij zei spottend:" Het is of je niet zonder jongen kunt." Ik werd rood, nee paars. Ik zou hem wel hebben kunnen vermoorden. Ik deed een stap naar voren, om hem op zijn gezicht te meppen, maar Carlos hield me tegen. Ik antwoordde, rood van woede: "Jullie, jullie, bah, jullie passen bij elkaar. Jullie zijn van hetzelfde soort, en bovendien kan ik het zo veel jongens krijgen als ik maar wil. Kom, Carlos, laten we geen woorden aan die snertmensen vuil maken."

Ik nam Carlos bij de hand en we liepen verder.

Ik was zo beledigd, zo... zo... dat ik de hele wereld zou hebben kunnen doodschieten, de héle wereld!

Bij een lantaarnpaal bleven we staan. Ik kon het niet meer uithouden en barstte in tranen uit. "Carlos, asjeblief, vergeef me, vergeef me." Hij kon mijn woorden bijna niet verstaan. "Civi, je hebt je flink gehouden en dat is het voornaamste. Kop op, meisje. Ik kán je niet helpen; dit moet je alleen uitvechten, met je zelf."

Ik droogde mijn tranen en gaf zijn zakdoek terug. "Dank je. Het gaat over. Het móét overgaan. Het móét." "Civi, ik ben altijd bij je om te helpen. Ik zál op je wachten al duurt het mijn hele leven. Je kunt op mij rekenen, altijd, dat weet je."

Wij liepen verder, zwijgend, het donker in, ieder met zijn eigen gedachten.......... .... Gogotroïde.

~~&~&~&~&~&~&~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~!~&~&~&~&~&

INGEZONDEN STUKKEN:

Het Maria College staat bekend om haar vele huiswerk. En terecht! De tiende klassers, nu vooral, voor het examen, hebben een zware tijd. Je kunt niet gezellig uitgaan, want je moet altijd aan het huiswerk denken. Als de andere klassen een leuke dag hebben, kunnen deze arme meisjes niet meedoen.

Nu vraag ik me af of ze op La Salle ook zoveel huiswerk meegeven. Die jongens daar slagen toch ook elk jaar? Een ding is zeker: wij hier op het M.C. bezwijken onder het huiswerk.......... ....

HELP!!!

~&~

Dokter: U hebt hoge koorts, Clay.
wereldkampioen Clay: hoe hoog dokter?
Dokter: U hebt negenendertig zes.
Clay: Wat is het wereldrecord?

ALGO SOBRE VUESTRO IDOLO: R O B E R T O   C A R L O S

Un muchacho brasileño scrprendió a todo el mundo al vencer en el festival de San Remo, el más famoso de la musica ligera. Su éxito internacional es también el triunfo definitivo de los nuevos ritmos que hacen furor en el país más grande y más melodioso de América Latina. Además, la victoria en Italia significó un renacimiento para la poluparidad del cantante, que estaba declinando peligrosamente a comienzos de este ano, cuando se anunció su proximo casamiento con la bella Cleonice y las "pavitas" empezaron a rechazar airadamente sus discos.

Nací hace 24 anos en Cachoceiro do Itapemirim. Muchos no me creen. Dicen que no tengo 24 anos, que tengo 29, 30, o mas. Pero yo lo juro: tengo realmente 24 anos de edad. Y si no los tuviese ¿ qué importancia tendría eso? El nombre de mi padre es Robertino Braga y el de mi madre Laura Braga. El de mis hermanos, Lauro Roberto, Carlos Alberto y Norma. Por increíble que parezca, me gusta mucho mi familia, algo que muchos tampoco creen. (Hoy está de moda detestar a la propria familia, pero yo soy un hombre pasado de moda). Me gustan mucho todos ellos, especialmente mi madre......

La parte más bonita de mi vida fue, sin duda, la infancia en Cachoceiro, al lado de mi madre. Me gustaba mucho ser niño. Mi padre era relojero. Vivíamos casi sin dinero, pero el dinero no es siempre lo esencial. Lo que nos faltaba en dinero mi madre lo compensaba con cariño y comprensión. Recuerdo hasta hoy que, cuando mi padre salía a trabajar se quedaba conmigo horas enteras, procurando entender mis problemas.....

Tengo la manía de pintar. Me gustan el azul y el rojo,

sobre todo. Me siento muy bien vestido de azul, blanco o rosa. El rojo soy yo mismo. Una camisa roja, un carro rojo. La alegría es importante; la claridad de la lluvia, la suavidad de las estrellas.

Creo en el espíritu. Nunca tuve miedo de la muerte, pero eso no quiere decir que arriesgue la vida. Me gusta mucho vivir, viajar, usar ropas bonitas, pescar. Bellas mujeres, Londres, carros, musica, refrescos helados. Algunas personas creen que yo soy triste. Nada de eso. Soy optimista. Creo en Dios. En un Dios que resiste a la materia. La muerte no es el final de todo. La gente permanece en algún lugar. Mi madre era muy católica. Devota de nuestra Senora, Cosme y Damian, San Judas Tadeo. De todo eso sobró un poco para mí. Nunca dejo de ir a la iglesia el primer día del año y en viernes santo.

Soy bastante vanidoso, gusto mucho de mi mismo. Me gusta cuidarme. Mi vanidad es física, consiste en vestir ropas de colores, tener un zapato de tal fibra, una camisa de rayas verticales o una chaqueta deportiva verde. Claro que hay otro tipo de vanidad, la del vanidoso egoísta, el que se ofende porque no le prestan atención. Mi vanidad es solo física. Cuando niño tenía un remolino en el pelo. Me sentía mal. Compré gomina, pero me sentía muy deprimido cuando no tenía gomina para terminar con el remolino.

CONTINUARA....

escrito por nené-Brasil

^^

De ene kleuter tegen de andere, kijkend naar moeder aan de toilettafel vol cosmetica: Ze zeggen dat je er minder gauw door bederft.

B.K.A-

Hai, Go-Goërs,

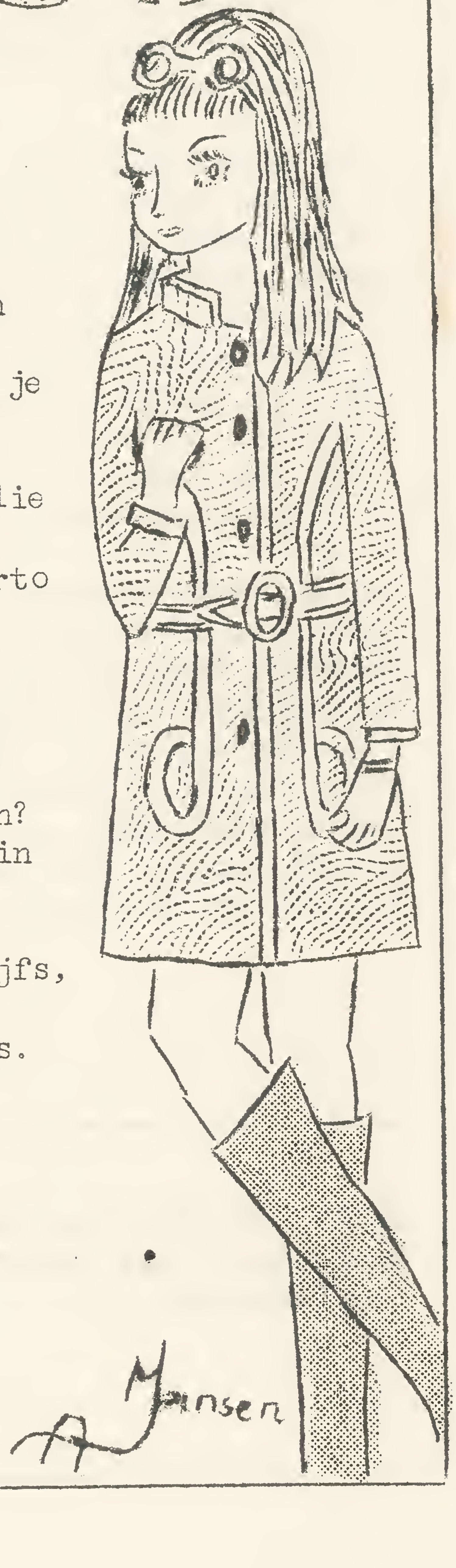
Weer een prachtige inzending.
Hartelijk dank aan A. Jansen.
We hopen meer van je te horen.

Go-goërs, ook jullie zullen zeker het artikel over Roberto Carlos opgemerkt hebben.

Sturen jullie nou ook eens jullie mening over hem in?
Dat hoeft niet in het Spaans.

Tot schrijfs,

Marlas.

HIT-PARADE

1. Love me, please love mi - Bruno Lamas
2. Hazme una señal - Roberto Jordan
3. Judith con disfraz - Ivo
4. Molino al viento - Charito
5. Corazón de papel - Sergio Reyes
6. Canción para ti - Luis Aquilé
7. Yo te daré el cielo - Roberto Carlos
8. Hello Goodbye - Aftermath
9. Words - Beegees
10. Love is blue - Charito
11. The last walz - Engelbert H.
12. Parece que fue ayer - Armando M.
13. Cuando tú no estas - Raphael.

LOVE ME.....

Love me, please love me,
Dime tu por qué te had burlado del fervor
de mi pobre amor
Love me, please love me.
Dime tu, por qué te pareces reir de mi.
cuando me ves sufrir.
Cuando veo tu mirar sé que eres para mi
Volveré a insistir.
No quiero separar me de ti, de ti
y perder tu querer así.
Love me, please love me.
Dime tu, pór qué te has burlado del fervor
de mi pobre amor.
Si tuviera que pensar que ya te perdí
más valdría huir.
Yo prefiero aun confiar en ti, en ti.
Y tal vez tu te apiades de mi.
Love me, please love me.
Dime tu, por qué te has burlado de fervor
de mi pobre amor... Love me.......

Een juffrouw van de kleuterschool zegt tegen haar leerlingen: En nu zo stil zijn dat ik een speld kan horen vallen.
Na een tijdje vraagt een ongeduldig knaapje: Juffrouw, wanneer laat u de speld vallen?

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

José: Hallo, Luis, zullen we vandaag gaan zwemmen?
Luis: Nee, want als ik verdrink, krijg ik zeker een pak slaag van mijn vader.

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Leraar: Waarom komt de zon in de winter later op dan in de zomer?
Willie: Omdat hij het zo koud vindt om 's morgens vroeg op te staan.

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Ook toevallig!
Miriam: Moe, ben ik op 8 februari geboren?
Moeder: Zeker kind.
Miriam: O, wat leuk! Precies op mijn verjaardag.

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Een slimmerd!
Moeder: Maar jongen, je zakdoek is in tweeën gescheurd. Hoe komt dat?
Jantje: Ja moe, ik ben zo verkouden dat ik aan één zakdoek niet genoeg had. Daarom heb ik er twee van gemaakt.

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

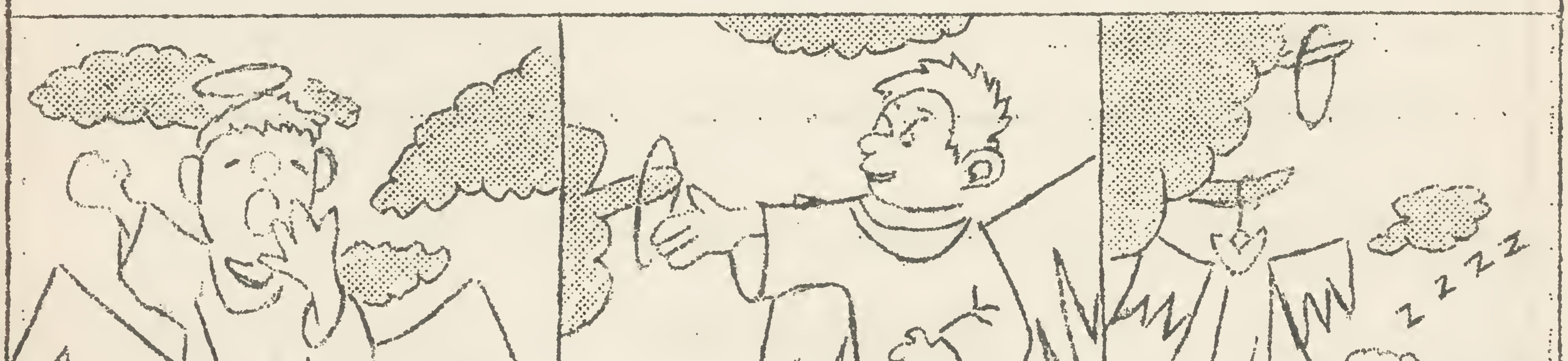
- Meneer, kan iemand gestraft worden voor iets wat hij niet gedaan heeft?
- Natuurlijk niet Benny.
- Gelukkig, ik heb mijn huiswerk niet gemaakt!

,,,

Baas tegen secretaresse: Zet boven die mededeling "Strikt vertrouwelijk" Ik wil dat iedereen het leest.

Is that the one we're supposed to be as poor as?

G. Maduro

P U Z Z E L A A R S,

Nou eens geen kruiswoordraadsel en geen song-quizz. We gaan jullie eens op de proef stellen.
Hieronder staan de titels van vijf hits. Of je ze allemaal mooi vindt, weten we niet. Maar wij vragen jullie:

WELK VAN DIE VIJF VINDEN JULLIE HET MOOIST????

Je schrijft die éne mooiste song op een stuk papier en levert dat in bij de redaktie. Met je eigen naam erbij natuurlijk.

De redaktie kijkt dan welke hit de meeste stemmen krijgt, en onder de jongens en meisjes die op de winnende song gestemd hebben, wordt onze maandelijkse prijs verloot.
Hier volgen de titels:

- LOVE ME, PLEASE, LOVE ME
- HAZ ME UNA SENAL
- CANCION PARA TI
- MOLINO AL VIENTO
- YO TE DARÉ EL CIELO

Doen jullie allemáál mee ??????????????????????????????????

~~~~~~

En nou nog een echte puzzel, om je hersens over te breken.

HOE OUD IS ELK ?

Een man en een vrouw zijn samen 98 jaar.
Hij is 2 maal zo oud als zij was, toen hij zo oud was als zij nu is.
Hoe oud is elk?

EEN PRIJS VOOR DEGENE DIE DEZE OPGAVE ZELF OPLOST EN DIT OP EEN DUIDELIJKE MANIER OPSCHRIJFT. (fr.Arnold)
~~~~~~

van dorp

de nieuwe boekhandel
in de nassaustraat

het beste gesorteerd in :

schoolartikelen
speelgoed
gezelschapspellen
cadeauartikelen

is het kiezen van een
geschenk een probleem ?
geef dan **een cadeaubon** van

van dorp

Remember that famous song "AROUND THE WORLD IN 80 DAYS" ? ? ?

Now, "Aerovías Condor de Colombia" ("AEROCONDOR") offers you the famous fact :

"AROUND COLOMBIA IN 30 DAYS"

and just for...... US$ 55,00 or NAFLS. 105,00

No one else can offer you SO MUCH FOR SO LESS ! ! !

Just US$ 55,00 or NAFLS. 105,00 and you will have the time of your life visiting Barranquilla, Bogota, Cali, Pereira, Medellin, Cartagena and back to Barranquilla and Aruba.

For more information, please call 3192 or 3193 ! !